

csak a *Népregék*, *népmondák*ban követi az eredeti kiadás berendezését. Legfőbb, kellőképen alig megbecsülhető érdeme, hogy nagy fáradsággal és lelkiismeretes utánjárással megállapítja a költemények időrendjét és fölkatolja elsők megjelenésük helyét.

Még fontosabb talán, de mindenesetre érdekes *Szigeti* munkássága, mely itt bontakozik ki előttünk először a maga igazi alakjában. Nemcsak Bayer József jeles bevezetésének köszönhetjük ezt, mely a kellő kortörténeti háttér megrajzolásával állítja eléink Szigeti írói és színészi pályáját, hanem főként maguknak a drámáknak, melyek közül a vígjátékok: *Becsületszó*, *Falusiak*, *Kolostorból* itt jelennek meg először nyomtatásban, míg népszínművét a *Vén bakkancsost* és társadalmi drámáját (*Rang és mód*) már ismerjük a Rényi-féle kiadásból, mely azonban a két drámát csak sok és jelentős kihagyással közli.

Meg kell még emlitenünk, hogy minden kötetben néhány hasonló és arckép emeli a kiadás értékét.

KIRÁLY GYÖRGY.

Minay Lajos: Erdélyi János (1814—1868). Budapest, Wodianer F. és Fiai könyvkereskedése, 1914. 8-r. 88 l. Ára 2 korona.

Az Erdélyi Jánosról szóló irodalomban, mely egy-két emlékbeszédre, rövidebb lélegzetű méltatásra, Rácz Lajosnak a pataki éveket részletesebben megvilágító dolgozatára és levélközlésekre szorítkozik, hézagot pótol a könyvecske: a költő első életrajza. Feladatát lelkes hangon, mindvégig érdekesen végzi. Megbízható adatgyűjtés alapján nagy vonásokban rajzolja Erdélyi pályafutását, ismerteti működését. Evvel megmondtuk jelességeit is, hibáit is. Több becses életrajzi adatot gyűjtött össze, végigtanulmányozta Erdélyi munkáit, népszerű, magyaros stílussal meleg képét rajzolja a harminczas—negyvenes évek lírikusának, népköltési gyűjtőjének s a következő két évtized magyar philosophusának. Könyvével némi elégtételt is nyújt a méltatlanul kevésbé emlegetett írónak. — Hibája, hogy az első alkalmat nem ragadta meg egy részletesebb, philologiai kutatásokon is alapuló, terjedelmesebb életrajzra; hogy Erdélyi műveit csak ismerteti és nem bírálja, drámáján kívül minden alkotásáról elismeréssel szól, elméleteit kritika nélkül fogadja el s szélesebb látókör híján pontosabb beállításra nem is törekszik. Az aránylag csekély irodalmat, pl. a levélközléseket, nem aknázza ki. Működésének egyes fejezeteiben a méltatás azok jelentőségéhez képest aránytalan. Nemcsak, mert lírájáról a népdalok és mondákhoz vagy philosophiai munkáihoz viszonyítva bővebben szól, hanem, mert műve első fele láthatóan részletesebb, mint a másik, mely pedig Erdélyi életének nevezetesebb korszakát tárgyalja. Általában az emberről szóló részletei szépek, tárgyukhoz méltók, a költőről és íróról szólók jelentékeltenebbek, mert minden egyéni állásponttól tartózkodnak. — A kötethez Erdélyi Pál írt előszót.

GÁLÓS REZSŐ.